

noget, der ikke vil kunne gennemføres i det praktiske Liv. Thi hvis man ikke vil give de unge Mennesker Adgang til Tjeneste paa Sagførerkontorerne, vil det sikkert være praktisk umuligt at gennemføre Bestemmelsen om, at de skal have praktisk Uddannelse, fordi vi i saa Fald ikke har nogen Sikkerhed for, at der vil være Kontorer, hvor de kan faa denne praktiske Uddannelse. Det var derfor, vi under Udvalgsarbejdet i sidste Samling veg tilbage for at gennemføre en saadan Bestemmelse og nøjedes med § 4, sidste Stykke, der begunstiger de unges Uddannelse paa Embedskontorerne ved at give dem Ret til at medregne indtil 3 Aars Tjeneste paa et Embedskontor, naar de ansættes i Centraladministrationen. Vi søger altsaa at give dem Opfordring til at gaa ind paa Embedskontorerne ved at give dem denne særlige Begunstigelse, naar de har været paa et Embedskontor. Men for at sikre os, at vi ikke vedtager noget, som ikke kan gennemføres i det virkelige Liv eller i alt Fald vil virke byrdefuldt for de unge, bør vi ikke afskære dem fra Tjeneste paa Sagførerkontorer.

Med Hensyn til § 5 vil jeg sige, at det forekommer mig at være et Spørgsmaal, som maa overvejes, om det i det hele taget er praktisk muligt for Dommerkontorerne at udføre disse Forretninger, og navnlig i hvilket Omfang. Naar man her udtaler sine Betænkeligheder ved, at denne Reforms Gennemførelse netop vil medføre Udgifter, vil jeg dertil sige, at disse Udgifter jo i hvert Fald vil vokse, hvis Reformen gennemføres paa en saadan Maade, at det bliver nødvendigt at forøge Dommerkontorerens Personale. Det forekommer mig derfor, at man ogsaa ud fra dette Synspunkt maa gøre sig nøjere Rede for, hvad man egentlig tilsigter med § 5, for at vi ikke paa dette Punkt indfører noget i Rigsdagstidende, som er mindre heldigt, fordi det virker mindre heldigt i det praktiske Liv.

Justitsministeren (Steincke): Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Rytter saaledes, at hvis man i § 4 blot indførte Sagførerkontorer udenfor København, var han i øvrigt tilfreds med § 4. Det tror jeg nu ikke, man kan gøre. Jeg tror ikke, man saadan kan udelukke en bestemt Del af Landet fra at komme i Betragtning ved den Uddannelse, der her er Tale om, og skal man vælge mellem helt at udelade Bestemmelsen eller tage København med, er jeg ikke i Tvivl om, at man skal gøre

det sidste, ogsaa af Hensyn til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Heilesen fremsatte, og som utvivlsomt er rigtige.

Med Hensyn til § 5 havde det ærede Medlem Hr. Rytter, som paa Forhaand ved, hvilke Modbetragtninger hans Argumenter fremkalder, allerede sikret sig Rigsdagstidende. Det var egentlig ikke nødvendigt, for det eneste, det ærede Medlem læste op af Rigsdagstidende, staar Ord til andet i Folketingsudvalgets Betænkning, saa vidt jeg da kunde følge det, saa det kendte jeg nok. Men medens det ærede Medlem altsaa har ment at burde gaa videre, end Venstre faktisk gik, mener jeg, at man bør blive staaende ved det Standpunkt, som Venstre gav Udtryk i sit Underændringsforslag Nr. 6 i Fjor. Jeg mener det saa meget mere, som jeg tror, det ellers ikke vil være muligt at gennemføre dette Lovforslag i Aar, og saa fordi jeg har den Opfattelse, at det er vanskeligt paa de forskellige Omraader at fastsætte saadanne snævrere, nøjagtige Regler ved Lov. Man kan fastsætte visse almindelige Retningslinier, men Gennemførelsen af dem bør ligge under Administrationen. I modsat Fald skal vi til denne evige Ændring af Loven, som vi i alt for høj Grad kender. Jeg har ikke været vidende om, hvad det ærede Medlem har givet Ordre til som Justitsminister paa dette Omraade, men jeg kan forsikre ham om, at jeg ikke her har bremset nogen af ham givne Ordre.

Pürschel: Da jeg under Hensyn til det meget andet Arbejde, jeg har, ikke i Aar vil faa Lejlighed til at beskæftige mig med dette Forslag, som jeg i Fjor havde saa megen Glæde af at arbejde med — Glæde dog forstaaet i dobbelt Betydning, for det er jo altid en noget blandet Glæde at faa et Udvalg arbejdet frem til Enighed og saa se hele dette Arbejde pludselig slaaet i Stykker —, vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 5. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, at den var det eneste gode i Forslaget, og det ærede Medlem Hr. Rytter har jo ogsaa udtrykt sin store Glæde over den. Der er jo unægtelig en stor Fare i denne Konstellation, da den højtærede Justitsminister har fremsat Forslaget, og vi saaledes staar overfor „den store Alliance“, om jeg saa maa sige. Derfor vil jeg gerne have Lov til at sige, at rent principielt forekommer denne Paragraf mig at være af betænkelig Karakter.